

Perque es ben estrany que mentres el diari fa aquesta afirmació, caracteritzats patrocïnadors de la candidatura contrària, no es cansen de dir que «es veurán coses noves», que «en Trias podrà guanyar en vots com l'altre vegada, pero s'inventarán noves trampes», etz., etz., i singularment a les ciutats de Granollers i Badalona, farán i dirán i fins posen com a banderoles de ruta els noms de l'Olérdola i Sarradell, fent-los el poc honor de *martingalers*.

Clar es que a nosaltres no ens fa fred ni calor aquestes ridícules bravates; que tenim preses totes les mides i assegurades totes les precaucions; pero cal esmentar-ho perque *El Demócrata*, si vol esser sincer al desitjar unes eleccions netes, desmenteixi aquelles ridícules *bontades* i desautoritzi als *oficiosos* electors. Que no amb paraules, sino en fets es demostrin les intencions: mentrestant ens permeterán que seguim extremant les precaucions...

VALLESÀ, vota al teu candidat

Josep M.ª Trias de Bes
qui tenint interesos an aquestes terres, vol la seva prosperitat i pacificació.

Faltant a la veritat

Bé que salvant tots els respectes a nostre volgut amic, el lligítim diputat per aquest districte en Trias, es permet el darrer exemplar de *El Demócrata* titllar-lo d'*intrús* en nostre districte.

«Per ningú es ja un secret que serà nostre adversari, el propi senyor Trias, qui, si particularment ens mereix tots els respectes, en el terreny de la política no podem considerar-lo sino com un intrús en el districte».

Que es digui aixó a Barcelona, a Madrid, es tolerable i fins perdonable l'ignorancia que suposa, aquest *truc* (!) i pesi al Vallés, ont ens coneixém tots es remei verament innocent.

Molt abans que el nom Torras—a qui també guardém personalment els respectes—es pronunciés a nostres volgudes terres; tenia la familia d'en Trias, arreus fondíssimes a varis pobles de la comarca. Actualment una part del seu patrimoni—

no comprat sino heretat des d'algúns cents anys—radica al Vallés. No molt lluny de Granollers ha passat bona part de la seva vida i en actes polítics i socials de nostre ciutat i dels pobles del districte el seu nom ha sonat moltes vegades.

Els nostres adversaris mateixos reconeixen que es home ben conegut aquí i que arreu hi te amistats i no te enemics en lloc. Que preté doncs, *El Demócrata*, al dir aquesta inexactitut, ben mansoia si es true electoral?

Per altre part no sé quin efecte li farà aixó el Marqués d'Olerdola, per exemple, que ve a lluitar a Granollers, i es diputat per Figueres i sabém, i li consta a *El Demócrata* que cap lligam té ni aquí ni a les terres empordaneses.

VALLESÀ: Si estimes la teva dignitat ciutadana, revoltada per l'abús del poder central i del Tribunal d'Actes, reivindicala votant el teu candidat, en Josep M.ª Trias de Bes

Conciencia ciutadana

Moltes i moltes vegades s'ha posat aquesta en interdicte si bé he de confesar que crec en la mateixa, malgrat l'íntim convenciment de que una gran part d'ella roman adormida i en estat cataléptic proper de la mort. La petita proporció que's manté desperta i en activitat, cal subdividirla en dos: una, pura, entusiasta i verdadera, tal com deu esser; l'altre, atrofiada o maliciosament capgirada, sempre propicia a les malifetes.

Aquesta es la meua opinió que, com a tal, queda sobmesa al resultat de conjunt; i es per aquest motiu que no m'hi faré fort en els moments actuals, esperant tranquil el dia 26 d'aquest mes, data-termómetro que marcará els graus de calor o de fredor en que s'haurá manifestat en el moment decissiu. Segons sigui la graduació obtinguda, aixis serà l'esperit verdader de la conciencia catalana, car, si bé crec en llur existencia, com ja he dit, rés valdrá ni per a rés servir si permaneceix esmortuida i indiferenta a la realitat de la vida. No hi ha dubte de que durant aquell dia la columna de mercuri pujará més ó menys; pero tinguis per ben entés que, més que'l grau, interessa l'ambient que l'hagi impulsada.

Si puja al calor d'aquell sá patriotisme que tant convé, la columna termométrica marcará la puresa i el grau veritable de l'atmosfera en que vivim; mes si puja per efecte del calor efimer i negatiu de la fric-

ció d'unes rodes amb altres, del topament de passions mesquines i personals aixis com del encreuament d'immoralitats, aleshores, quant més pugui la columna més mal temps pronosticarà,

¿Convé que la verdadera conciencia ciutadana desperti d'una vegada?

Per a el bé i per a la prosperitat de la terra catalana convé molt, pero moltíssim que desperti tot seguit, preparant-se coratjosa a la nova lluita.

¿Cóm ho farem per despertar-la? Molt sencillament. Tocant a *arrebato* amb les propies campanes que'ls enemics han fós a costa de tants i tants sacrificis imposats, molts d'ells arbitrariament, a la raça catalana. Aquestes campanes poden tenir molt més ressó, deuen sentir-se de més lluny que la célebre «Campana de Huesca». Si aixis i tot el dormilega no desperta, serà proba evident d'incurable sordera. En aquest cas, serà preferible toquem a morts, cantant-li unes absoltes com a últim i piadós recort abans d'abandonar-lo a la putrefacció i a la voracitat dels cucs. Tothom sab que les campanes tenen en llur emblema una paraula sonora adequada a les circumstancies, la qual, llansada als quatre vents, fa que tots la sentin i se'n enterin.

Doncs, agafem-nos fermes a la corda, ja que les campanes son grosses i feixugues, i brandem-les amb tot el dalit possible.

Ciudadá concient, escolta be que'l *carri-llon* va a comensar.

Abans del día de les eleccions: suspensió d'ajuntaments, propaganda anti-patriòtica, coaccions, imposicions, etz., etz.

Primera batallada.

Durant el día de les eleccions: rodes, tupinades, escamoteix d'actes i altres *menudencies*.

Segona batallada.

Després de les eleccions: allá, al cim d'una *meseta*, pressions contraries i cap bona intenció.

Tercera batallada.

Fallo referent a l'elecció: Anulació completa de la mateixa.

Quarta batallada, aquesta la va donar la *Tomasa*.

Promeses de la declaració ministerial: moltes pero cap de complerta.

Quinta batallada. Aquesta, més que campanada, ha resultat una *falla* promoguda per el gran borgit de matraques.

Tasca patriòtica portada a feliç (sic) terme durant l'últim período de Corts: llei sobre la tenencia d'armes i autorització per a contractar nous tractats de comerç. Un hom diria que la primera d'aquestes lleis es un tret directament engegat contra la noble i antiga institució del Somatent. La segona, obrir-la als estrangers per a confirmar, tal vegada, aquell adagi que diu: «Hostes vingueren que de casa ens tregueren». Som a un mercat de Calaf. Ara falta saber qui s'en farà l'amo.

Sexta batallada.

Esdeveniment de bagues que aterren l'economía de Catalunya.

Séptima batallada.

Pistolers que, proveits per lo que sem-